

B. S. AVDOSJEV: NOVE METODE PRIMJENE MALAHITNOG ZELENILA KOD IHTIOFTIRIJAZE ŠARANA. Rybnoe hozjajstvo 38 (7) 27—29, 1962.

U ribnjačarstvima Ukrajine javlja se u posljednjih godina ihtioftirijaza češće u epizootskom obliku i nanosi veće štete. Autor je izvršio pokuse liječenja ove bolesti s malahitnim zelenilom. U laboratorijskim pokusima, kod temperature vode od 8—9°C utvrđeno je, da najniža koncentracija, koja još djeluje štetno na parazite, iznosi 0,5 mg/l, a najviša koncentracija, koja se može upotrijebiti iznosi 1,2 mg/l, jer više koncentracije mogu djelovati toksično na ribe. Kod praktičke primjene u ribnjacima utvrđeno je, da veće količine organskih tvari u vodi, a naročito mulja, adsorbiraju malahitno zelenilo na svojoj površini i skraćuju terapeutsko djelovanje tog preparata. Koncentracija malahitnog zelenila od 1 mg/l izmijeni se u mutnoj vodi za 25—30 minuta do 0,1 mg/l, a kroz 24 sata do 0. Praksa je pokazala, da se liječenje bolesnih riba može provoditi u cementnim bazenima i u zimovnicima. Na 1 m³ vode upotrebljava se 0,5 g malahitnog zelenila. Što se tiče količine ribe, autor preporučuje, da se na 1 m³ vode kod temperature 5°C uzima 1000 jednogodišnjih riba (20 kg), kod 10°C 500 komada (10 kg), a kod 20°C 250 komada (5kg). Riba ostaje u kupki najmanje 4—5 sati, ali ne dulje od 1 dan. Terapiju treba ponoviti 2—3 puta u razmaku od 24 sata. Ako je ribnjak zamuljen, a voda je u njemu mutna, tada valja koncentraciju malahitnog zelenila povećati do 0,9—1 g/m³.

I. Tomašec

MARKOVIĆ T.: RIBOLOVNE VODE SRBIJE — Turistička štampa, Beograd, 1962., str. 260 sa 5 skica i 22 fotografije.

Posle izdanja priručne knjige »Ribolovni vodič po Jugoslaviji« Zdravka Talera iz 1956. godine, u kojoj je autor u sažetom obliku izneo najpotrebnije podatke, neophodne za svakog ribolovca sportaša na 164 strane krupnije štampanog teksta, sada se u izdanju »Turističke štampe« u Beogradu pojavila knjiga označena u naslovu, na 260 stranica sitno štampanog teksta, sa opširnim podacima o ribolovnim vodama u NR Srbiji.

Knjige ovakvog sadržaja bile bi potrebne za svaku pojedinu republiku baš s obzirom na to, što smo mi u poslednje vreme postali uopšte poznata zemlja, ne samo po svojim prirodnim lepotama i bogatstvu naših šuma, punih divljači, već i po bogatstvu reka raznovrsnom ribom, naročito salmonidskim vrstama. Šteta je za jugoslavensku turističku privredu što knjige ovakve vrste uglavnom izlaze samo na našem jeziku, a ne i na stranim jezicima kako mi se žalio prošle godine direktor glavnog turističkog ureda u Rimu. Da ima kakav dobar vodič o sportskom ribolovu na talijanskom jeziku, izjasnio se dotični u razgovoru, bilo bi mnogo više i talijanskih sportaša ribolovaca na jugoslavenskim rekama i planinskim jezerima.

Marković nas vodi kroz sto sedamdeset tri vode Srbije — rečice potoke i jezera — pošto je u početku registrovao riblje vrste, korisne za sportski ribolov. Autor nas vodi po slivovima: Crnomorskom, Savskom,

Drinskom, Moravskom, Jadranskom i Jegejskom, čime je odmah učinjena jedna dobra orijentacija, dajući o svakoj vodi nekoliko najpotrebnijih geografskih i hidrografskih podataka, po kojima će svaki amater dobro da upozna dotičnu vodu. Dalje navodi podatke o onim ribljim vrstama, koje žive u pojedinoj vodi, a koje se najradije love. Nabraja podatke o lokalitetima za sportski ribolov, prirodi tog kraja i kakav je teren oko njih. Zatim nabraja koje se vrste riba mogu uloviti u pojedinom sektoru tokova. Za svaku vodu navodi i najveću težinu nekih dosada ulovljenih riba, kao i vrste mamaca za ribolov udicom. Nije zaboravio da navede ni najpogodnije vreme sportskog ribolova, kao i njegove načine. Uz ovo napominje i vrste štetočina, koje uništavaju ribe. Svugde je navedeno da li je potrebno poneti čizme sa sobom i koja je dubina vode, ukoliko se želi prelaziti peške sa jedne obale na drugu.

Za što bolju orijentaciju turista, pisac daje podatke o saobraćajnim vezama do tih voda, što će imati neminovne koristi za vrstu opreme, koju bi trebalo nositi sa sobom, dakle, upućuje ribolovce kojim će putevima stići do kojeg izabranog sektora. Pošto je danas automobilizam mnogo razvijen, pisac navodi i kategoriju puteva za tu vrstu saobraćaja. Zatim dodaje da li u blizini postoji kakvo naselje s prenoćištem, planinarski dom, prostor za kampiranje pošta, zdravstvena stanica, mogućnost nabavke hrane, kod koga se može dobiti dozvola za sportski ribolov i gde postoji sportsko-ribolovna organizacija. Uz ovo daje i kratke podatke o otrovnim zmijama.

A. Tadić

NEDIMOVIĆ Ž.: PRIRUČNIK ZA SPORTSKI RIBOLOV — Narodna knjiga, Beograd, 1962., str. 125, sl. 72.

Sve bolje organizovani slatkovodni sportski ribolovci traže i priručnu literaturu. Jednoj od tih želja udovoljava i ova knjižica džepnog formata, koju je autor sastavio na osnovu svoga dugogodišnjeg iskustva. Posle predgovora i uvoda, uvodi se čitaocu u poznavanje najkoničnijih slatkovodnih riba za ovu vrstu sporta, zatim se nastavlja s opisivanjem prebivališta i mesta, gde se pojedine ribe najradije zadržavaju, dajući tako mogućnosti svakom ribolovnom sportisti da ih lakše pronađe. Uz ovo je pisac naveo i potrebne podatke o merama, koliko poraste pojedina vrsta riba, njenoj maksimalnoj težini i najmanjoj dozvoljenoj meri za ulov. Uz ovo opisuje ribolov udicom, varalicom i mušicom. Opisuje i sve vrste udica, čemu dodaje opis veštačkih mamaca, koji dolaze u obzir za lov pojedinih vrsta riba. Dalje opisuje raznovrstan pribor, potreban svakom ribolovcu. Posebno poglavlje posvećeno je životinjskim i biljnim mamacima uz napomenu, koje vrste mamaca dolaze u obzir za lov pojedinih vrsta riba. Autor navodi i kalendar ribolova, uz savete iskusnih ribolovaca.

Poslednji deo knjige posvećen je sportskom ribolovu na moru. Posle navođenja najpoznatijih vrsta morskih riba, koje dolaze u obzir za sportski ribolov, govori o potrebnom priboru i daje orijentacione podatke za ovu vrstu sportskog ribolova.

Još je naveo sportsko-ribolovnu terminologiju i bibliografiju.

A. Tadić